

HSAr BURUZKO MITOAK GEZURTATZEN

MITOAK

Ezegunekin bakarrik gertatzen da.

Haurrek gauzak asmatu edo puztu egiten dituzte.

Abusatzailerak gaixo mentalak dira.

Hori gertatuz gero, konturaturako ginateke.

Adin txikiko guztiak berdin erreakzionatzen dute abusuari aurrean.

Desegituraturako edo klase sozial baxuko familietan bakarrik gertatzen dira.

Abusua izan dadin penetrazioa edo bestelako praktika larriak egon behar dira.

Abusua bada, seinale fisikoak egon behar dira.

Ondo gogoratzen ez badu ez zen hain garrantzitsua izango.

Haurrari gozatzen ikusten bazitzaion, pertsona helduarekin gustura zegoen.

ERREALITATEA

Abusatzailerak gehienak familiakoak edo adingabearen gertuko ingurukoak dira.

Adin txikiko kasuan gezurrezko erreibelazioak oso arraroak dira.

Gizartearen integratuta dauden pertsonak dira, buruko patologiarik ez dutenak.

Sekretuak eta isiltasunak abusua kamuflatzen dute. Bere funtzioak ezaugarrietako bat da.

Adingabe bakoitza bakarra da, eta horrelakoak izango dira abusu baten aurrean emango dituzten erantzunak ere.

Klase sozial eta familia mota guztietan ematen dira.

Haurtzaroko abusu gehienak oso pixkanaka gertatzen dira, eta oso modu soil eta ludikoan hasten dira.

Gutxitan uzten du azarna fisikoa. Kalte larri gehienak maila emozionalean eta psikologikoan dira.

Oroitzapenak blokeatzea defentsa psikologikoko mekanismo bat da, horrelako jokabide kaltegarrietatik bizirik ateratzeko.

Adingabeek ez du gaitasunik heldu batekin sexu-harremanak izateko. Lotura afektibo baten sexualizazioa ematen da.